

ΤΗ ΙΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς γ' καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου

Ὕχος πλ. β'
Ὄλην ἀποθέμενοι

Ὄλην σου τὴν ἔφεσιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατεῖνας, κοσμικὴν τερπνότητα, ὡς μὴ διαμένουσαν καταλέλοιπας, καὶ Χριστῷ πάνσοφε, σεαυτὸν ἀνέθου, δλοτρόπως δι' ἀσκήσεως, ἐκκαθαιρόμενος, καὶ καρτερικὴν ἐνδεικνύμενος, τὴν ἐνστασιν Παχώμιε, πρὸς τὰ τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα, καὶ τὴ συνειδήσει, μαρτύριον θεόφρον ὑποστάς, ὡς νικηφόρος ἀπείληφας, στέφος τὸ ἀμάραντον.

Σοὶ νὺν ἔξεγένετο, ἐκ πρακτικῆς θεωρίας, διασχόντι σώματος, τὸ παχὺ προκάλυμμα καὶ προσπάθειαν, τῆς σαρκὸς ρήξαντι, τῷ Θεῷ κραθῆναι, ταὶς ἐκεῖθεν ἀστραπτόμενον, αὐγαὶς καὶ χάρισι, καὶ θεουργικοὶς ἀμαρύγμασι, καὶ νεύσεσι θεούμενον, καὶ τοὶς πρὸς τὸ κρείττον ὑψώμασι, καὶ νὺν θεοφόρε, μακάριος γενόμενος Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄπασαν τὴν αἴσθησιν, ὑπεραρθεὶς τῷ Δεσπότῃ, καθαρῶς ὡμίλησας, τῆς σαρκὸς γενόμενος ἔξω πάντιμε, λογισμῷ κρείττονι, τῶν παθῶν κρατήσας, καὶ δαιμόνων τὰ φρυάγματα, καταστρεψάμενος, καὶ καταπατήσας Παχώμιε, καὶ νὺν ἐνδιαιτώμενος, τοὶς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, πάντων τῶν τιμώντων, τὴν μνήμην σου μνημόνευε Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πανόλβιε, Πάτερ, παριστάμενος.

Δόξα... Ὅχος δ'

Κρίνον σὲ ἔρημος ἔξήνθησε Πάτερ, ἀπαντας εὐώδιάζον, ἐξ ἀρετερπνόν, ἐκ τῶν τῆς πράξεως, καὶ σοφίας τῆς ἐκ θεωρίας, ὡς ἐπαμφοτεροδέξιον, καὶ τὴ τοῦ τελείου εὐδοκιμήσει, ἀπολαβῶν τὴν κρείττονα ψῆφον, ἐκ τε του λόγου καὶ τοῦ βίου σου, ἐκ τε τῶν ἔργων καὶ τῆς πίστεως, εὐηρέστησας Χριστῷ τῷ Θεῷ, Αὐτὸν καθικέτευε, Παχώμιε θεόληπτε, καὶ ἡμᾶς εὐαρεστεῖν αὐτῷ, καὶ σὺν σοὶ τυχεῖν τῆς ἄνω κληρουχίας.

Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς.

Δόξα... Ὅχος πλ. δ'

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σὲ τιμῶμεν Παχώμιε, διὰ σοῦ γάρ την τρίβον, τὴν ὅντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν, Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Αγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου

Ὕχος πλ. α'

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἀγελάρχης ἐδείχθης τοῦ Ἀρχιποίμενος, μοναστῶν τὰς ἀγέλας Πάτερ Παχώμιε, πρὸς τὴν μάνδραν ὁδηγῶν τὴν ἐπουράνιον, καὶ τὸ πρέπον ἀσκηταῖς, ἐκεῖθεν σχῆμα μυηθείς, καὶ τοῦτο πάλιν μυήσας, νὺν δὲ σὺν τούτοις ἀγάλλη, καὶ συγχορεύεις ἐν οὐρανίαις σκηναῖς.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς καὶ Ἀπόλυτις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνίθη Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς Ἔορτῆς καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ἔορτῆς καὶ τοῦ Αγίου.

Ο Κανὼν τοῦ Αγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων τῶν πρώτων ἐξ Ὁδῶν).

Παχωμίω τὸν αἶνον εἰκότως πλέκω.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α' Ἡχος β'
Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ

Πεποιθὼς χρηστότητι τῶν σῶν, τρόπων προθυμότατα, σοὶ τὴν ὥδην προσφυῶς ἀνακρούομαι, ἀλλά μου θεσπέσιε, τὴν διάνοιαν, φωτοβόλοις ἔλλαμψει, ταὶς σαις ἵκεσίαις, λάμπρυνον Παχώμιε πανάριστε.

Ἀπαθείας ἔρωτι θερμῶ, Πάτερ κατεχόμενος, τὰς ύλικὰς τῶν παθῶν κατεμάρανας ἀφορμᾶς Παχώμιε, καὶ κατέλαβες, δι' ἀγάπης πτερούμενος, πᾶσαν τὴν πηγαίαν, ἔλλαμψιν παμμάκαρ τῆς θεότητος.

Χαρμονῆς ἐνέπλησας πολλῆς, οὐρανῶν τὰ τάγματα, τὸν Ποιητὴν ἐπιγνοὺς πάσης κτίσεως, ἐν φρουρᾷ γὰρ ἔμαθες, κατεχόμενος, τὴν ἀπόρρητον δύναμιν, τούτου θεοφόρε, πίστεως τὸ δόγμα παιδευόμενος.

Θεοτοκίον

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἄγνη, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὄρατῆς ἀειπάρθενε κτίσεως, τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ώς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ὃ σὺν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ωδὴ γ'
Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος

Ως ἔλαφος προσέδραμες, πρὸς τὸ ὄδωρ Ὅσιε, καὶ ὁαντισθεὶς Βαπτίσματι, τῷ ἀγίῳ τὴν δρόσον εἴληφας, δι' ἧς κατεγλυκάνθη ἡ καρδία σου.

Μὴ φέρουσαι τὸ σύντονον, καθορᾶν σου Ὅσιε, τῶν δυσμενῶν αἱ φάλαγγες, θεοφόρε τὸ τῆς ἀσκήσεως, πειρασμοὺς σοὶ ποικίλους ἐτεκτήναντο.

Ίερὰν ώς κτησάμενος, πολιτείαν γέγονας, τῶν ἀσκητῶν Παχώμιε, νομοθέτης καὶ προηγούμενος, Χριστῷ τούτους προσάγων παναοίδιμε.

Θεοτοκίον

Τὰ ταγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου, διὸ σὲ Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ο Είρμος

«Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ώσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τὴν παρουσία σου, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου».

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῶν δακρύων τοὶς ὅμβροις τὴν σὴν ψυχήν, καταρδεύσας πλουσίως Πάτερ σοφέ, πολύχουν ἐθέρισας, ἀρετῶν σου τὸν ἀσταχν, καὶ ποιμὴν θρεμμάτων, ὁσίων γενόμενος, ἐπὶ χλόην ταῦτα, ἀσκήσεως ἔθρεψας, ὅθεν ἀναλύσας, ἐκ τοῦ βίου ἐνδόξως, Πατέρων Παχώμιε, τοὶς χοροὶς συνηρίθμησαι, Διὰ τοῦτο βιώμεν σοί, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἐօρτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἔορτῆς

Ωδὴ δ'
Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου

Ως ἄριστος, κυβερνήτης ἐγένου Παχώμιε, μοναστῶν συστήματος, δι' Ὀπτασίας γὰρ πάνσοφε, Πάτερ κεχρημάτισαι, τὴ ἀρετὴ ἀνεγείρειν φροντιστήρια.

Τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἅγιου τὴν αἴγλην δεξάμενος, ἀστὴρ φαεινότατος, λάμπων τὴ χάριτι γέγονας, πάσιν οὓς ὀδήγησας, εἰς σωτηρίας λιμένα σοὶ διδάγμασιν.

Ο βίος σου, θεοφόρε παμάκαρ Παχώμιε, κανὼν ἀκριβέστατος, τῶν μοναζόντων γεγένηται, ὃ νὺν πολιτεύονται, οἱ σοὶ ἐπόμενοι Πάτερ θείοις δόγμασιν.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ κατέσβεσας, σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, δι' ἐγκρατείας Παχώμιε, ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς εὐωδέστατον θῦμα καθιέρωσας.

Θεοτοκίον

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα, σὺ γὰρ ταὶς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

΄Ωδὴ ε' Μεσίτης Θεοῦ

Ἄγαπη Θεοῦ, διδαχαὶς ὡμίλησας τοῦ Πνεύματος, ἐξ ὃν φωτιζόμενος, ἀρετῆς ἀκρότητα κατείληφας, τῶν παθῶν ἀπαλλάξας, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

Ίκετην τὸν σόν, Ἀσκητὴν προσαγομὲν σοὶ Δέσποτα, δι' αὐτοῦ αἰτούμενοι φωτισμῷ τῆς χάριτος λαμπρύνεσθαι, τὴ σὴ παντευχία, διὰ παντὸς φυλάττεσθαι.

Νευρώσας τὸν νοῦν, ἐντολῶν τηρήσει Παχώμιε, τῆς σαρκὸς τὸ σκίρτημα, τὴ σὴ ἐγκρατεία κατεμάρανας, καὶ ποιηὴν ἀνεδείχθης, θεοφιλοῦς συστὴ ματος.

Θεοτοκίον

Δυσώπει τὸν σόν, Υἱὸν καὶ Κύριον Παρθένε ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοὶς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

΄Ωδὴ ζ' Ἐν Ἀβύσσῳ πταισμάτων

΄Ολεθρίων πνευμάτων ἐπάτησας, Πάτερ μηχανήματα, τὴν τοῦ Δεσπότου σου, ἐνδεδυμένος δύναμιν, καὶ Σταυρῷ τῷ τιμίῳ φραττόμενος.

Νουνεχῶς τῶν προσκαίρων προέκρινας, τὰ διαιωνίζοντα, πόνοις ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας Ὅσιε, καὶ ψυχῶν οἰκονόμος γενόμενος.

Έκουσίως πτωχεύσας τῷ πνεύματι, Πάτερ τὴν ἀθάνατον, καὶ ἀδιάδοχον, ἐν οὐρανοῖς ἀπόλαυσιν, καὶ τὸν ἄφραστον πλοῦτον ἀπείληφας.

Θεοτοκίον

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

΄Ο Ειρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀωεξιγνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Ἡχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Φωστὴρ φαεινός, ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασι τὴν ἔρημον δέ, ἐπόλισας τοὶς πλήθεσι, σεαυτὸν ἐσταύρωσας, τὸν σταυρὸν σου ἐπ' ὄμοιν ἀράμενος, καὶ ἀσκήσει τὸ σῶμα, κατέτηξας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τὴ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὅσιου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι

- Ό Παχώμιος, λεπτύνων σαρκὸς πάχος,
- Ψυχὴ συνῆγε πρὶν μεταστῆναι στέαρ
- Πέμπτη καὶ δεκάτη Παχώμιον ἔνθεν ἄειραν.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Λαρίσσης.

Στίχοι

- Λαλεῖ Λάρισσα σᾶς ἀριστείας ξένας,
- Μνήμην ἔχουσα καὶ θανόντος σου Πάτερ.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ, Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βαρβάρου τοῦ μυροβλύτου.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

‘Ωδὴ ζ’

Ἀντίθεον πρόσταγμα

Ίσχὺν ἐνδυσάμενος τὴν τοῦ Δεσπότου, ώς χοῦν ἡδυπάθειαν, τοῦ βίου κατεπάτησας, τῷ πόθῳ
βαλλόμενος, τῆς ἀκηράτου ζωῆς, ἷς νῦν καὶ μετέσχηκας, χοροὶς Ἀγγέλων, Πάτερ συναυλιζόμενος.

Καρδίαν κτησάμενος, καθαρωτάτην, ιδεῖν κατηξίωσαι, τὸν πάσιν ἀθεώρητον, ἐντεῦθεν μακάριος, ώς ἡ
ὑπόσχεσις, Πάτερ ἐχρημάτισας ὑμῶν, τὸν εὐεργέτην καὶ ὑπερένδοξον.

Ὥρθόδοξον φρόνημα σὺ κεκτημένος, Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοοόσιον, παμμάκαρ ἐκηρυξας,
καὶ τὴν τοῦ Λόγου φρικτήν, σάρκωσιν ἐδίδαξας ὑμῶν, ώς Θεοτοκον τὴν ἀειπάρθενον.

Θεοτοκίον

Ἄγιων Αγίαν σὲ κατανοοῦμεν, ώς μόνην κυήσασαν, Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμόλυντε, Μῆτερ
ἀνύμφευτε, πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοίς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκω σου.

‘Ωδὴ η’

Κάμινος ποτὲ

Τὰς τῶν ἀσκητῶν, σοφὰς ὑποτυπώσεις, πρὸς τοῦ Ἀγγέλου ἐμυήθης Σοφέ, ἐκ θείου προστάγματος,
αἰσπερ νῦν καὶ ἐκτρεφόμενοι, οἱ εὐσεβείας τρόφιμοι, κράζομεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

΄ῶσπερ ἀστραπή, μεγίσταις φρυκτωρίαις, ἡ πολιτεία διαλάμπουσα, τοὶς πάσιν ἀνέτειλεν, τῆς ἀσκήσεώς
σου πάνσοφε, τοὶς εὐσεβῶς τῷ Κτίσαντι, κράζουσιν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ὑπὲρ νοῦν, Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθέντα Χριστέ, δοξάζων ἐκήρυξεν, ὁ
Παχώμιος ὁ ἔνδοξος, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, μίαν τὴν τῆς Τριάδος, φύσιν εἰδὼς καὶ θεότητα.

Θεοτοκίον

Πύλην σὲ φωτός, παρθένε Θεομῆτορ, οἱ εὐσεβοῦντες ὀνομάζομεν, Πατρὸς γὰρ ἀπαύγασμα, ἐνωθὲν
σαρκὸς παχύτητι, ὑπερφυῶς ἐγέννησας, πάναγνε, δὲν ὑμνοῦμεν, πάντα τὰ ἔργα ώς Κύριον.

‘Ο Είρμος’

«Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλώνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους
καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον».

‘Ωδὴ θ’

Ἀνάρχου Γεννήτορος

Λαμπάσι τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς Παχώμιε, ώς πιστὸς ὑπηρέτης Θεῷ παρίστασαι, τῆς ἐν οὐρανοῖς
θείας δόξης, κατατρυφῶν τῆς ἀκαταλύτου, διὸ τὴν σεβάσμιον, ἐορτήν σου μεγαλύνομεν.

΄Ἐπλάκη σοὶ στέφανος, ώς νικητὴ Παχώμιε, δεξιὰ ζωηφόρω καὶ παντοκράτορι, καὶ νῦν τοὺς ὑμνοῦντας
σὴν μνήμην, τὴν εὐκλεῆ, ἀξίωσον μάκαρ, τυχεῖν τῆς ἀφέσεως, τῶν πταισμάτων παναοίδιμε.

Καρποὺς νῦν δρεπόμενος, τῶν πόνων σου Παχώμιε, τῆς χαρᾶς ἀπολαύεις, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀλλὰ
μεσιτεύων σωθῆναι, σοὺς φοιτητάς, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, καὶ τιμῶντας

άξιαγαστε.

Θεοτοκίον

Ως πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοὶς εὐσεβῶς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανάμωμον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ο Εἱρμός

«Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλυνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Ο οὐρανὸν τοὶς ἄστροις

Ἄγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτόν, ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ πάθη, καθυποτάξας τῆς σαρκός,
Ἴσαγγελος ἀνεδείχθης, Παχώμιε θεοφόρε.

Καὶ τῆς Ἔορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἔορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπά, ώς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.